

[Grünbaum.]

mange år har været flertal her i folketinget og bred enighed om selve det princip, at der skulle ske en beskatning af de arbejdsfri kapitalgevinster. Spørgsmålet her i folketinget har jo udelukkende været, de gange vi har diskuteret det, hvordan denne beskatning skulle se ud, hvordan den skulle ske, og naturligvis også, med hvor meget denne beskatning skulle ramme. Hovedspørgsmålet har jo været, om vi skulle have en løbende beskatning, særlig i form af grundskyld, eller om man skulle vente med beskatningen, indtil det pågældende kapitalgode blev realiseret, dvs. som regel solgt eller overdraget til ny ejer. Det var det sidste synspunkt, der i sin tid, omkring 1958-60, sejrede her i folketinget. Fremfor en løbende beskatning af kapitalgevinsterne foretrak man at tage skatten, når de pågældende kapitalgoder blev realiseret.

Det er naturligvis klart, at der er problemer i en sådan ordning, det kan ikke undgås. Det gælder ved flytning, det gælder ved salg af en erhvervsvirksomhed med det formål at erhverve en større virksomhed, som f. eks. mange unge er ude for i landbruget, men også til dels i industrien. Men her har vi jo den udmærkede regel om adgang til henstand i indtil 15 år, en regel, der blev gennemført, så vidt jeg husker i 1972, måske var det 1973, men det var i hvert fald i min tid. Denne 15 års regel er meget lidt kendt. Jeg har mange gange været ude for på møder, at man inden for landbruget slet ikke er klar over, at unge landbrugere, der vil sælge deres ejendom for at erhverve en større ejendom, kan bruge denne 15 års regel.

Det er altså ikke rigtigt, det, der står i bemærkningerne til dette lovforslag fra fremskridtspartiet, hvor man jo netop lægger vægt på, at det er de unge, der bliver ramt, når de sælger en erhvervsvirksomhed for at erhverve en større. Det er absolut ikke rigtigt. Det problem har man altså søgt at løse. Jeg vil ikke sige, at det er hundrede procent løst, men det er næsten hundrede procent løst på denne måde. Og metoden kunne i øvrigt også anvendes, hvis man ville, ved generationsskifte. Problemerne vedrørende generationsskifte søges jo også løst nu.

Det, jeg altså gerne ville understrege med dette lille indlæg, var, at der har været bred enighed her i folketinget i mange år om, at vi skulle have en beskatning af de arbejdsfri ka-

pitalgevinster. Det er der stort flertal for. Det er kun spørgsmålet om, hvordan vi skal gøre det, og så naturligvis, på hvilket grundlag det skal ske. Der er de fleste af os jo nok enige om, at man så vidt muligt kun skal beskatte den del af stigningen, der ligger ud over inflationsstigningen. Så kan man diskutere, om det skal være den ene eller den anden person, der skal ind under undtagelsesreglerne, hvis man skal have sådanne.

Det, fremskridtspartiet kommer med her, er jo noget helt andet. Det er et virkelig reaktionært forslag. Det er noget af det mest reaktionære – jeg vil ikke sige: som jeg nogen sinde har set, for vi har jo set det nogle gange før i dag, men jeg synes ikke, man kan sige det stærkt nok. Det er fantastisk, at et parti, som vil kalde sig for et arbejderparti og gang på gang skiller med, at man er arvtager efter bekendte arbejderpolitikere, vil møde frem her i folketinget med et forslag, der uden videre siger, at nu afskaffer vi al skat på arbejdsfri indkomst her i landet. Hele loven om særlig indkomstskat ophæver vi.

Jeg synes, at det for det første er en meget reaktionær skattepolitisk linje, man har anlagt her. For det andet placerer den fremskridtspartiet ganske godt dér, hvor fremskridtspartiet hører hjemme, nemlig ude på yderste højre fløj i dansk politik, i hvert fald i dansk skattepolitik. Jeg er lidt ked af, hvis de konservative også går med på denne linje. Det har vi jo ikke fået at vide endnu, men jeg vil være ked af det, hvis de gør det.

Aksel Pedersen (V):

Først til hr. Grünbaum, som siger, at man skal træffe en beslutning om, hvor man vil beskatte. Må jeg have lov at gøre opmærksom på, at vi har grundskatter, vi har omsætnings-skatter, altså i kraft af stempelafgifter, vi har formueskatter, og vi har kapitalvindingsskat. Så jeg synes nok, vi bider efter formuen, hvor vi kan komme til det, og det tyder ikke på, at vi ikke har truffet en beslutning om, hvor vi vil have den beskatning.

Det er klart, at venstre kan være enig med fremskridtspartiet i en hel del af deres vurderinger omkring kapitalvindingsskatten. Jeg kan ikke lade være med at sige, at det havde jo været rart, om fremskridtspartiet havde gjort sin stilling op, første gang vi havde forslaget om kapitalvindingsskatten på bordet her, hvor